

“Hij gaat met ons mee.”

DOOPCATECHESE VOOR OUDERS

HANDLEIDING VOOR CATECHISTEN

VOORAF

- *De ouders die inschreven voor het doopsel van hun kindje worden uitgenodigd op deze eerste bijeenkomst. De ouders hebben vooraf gesprekskaartjes gekregen en hiermee de kans gekregen stil te staan bij hun eigen geloof en bij wat ze voor hun kindje verlangen van de Kerk.*
- *Voorzie voor deze bijeenkomst ruim 2u tijd. De catechese zelf duurt maximum anderhalf uur.*
- *Deze bijeenkomst kan 's avonds georganiseerd worden maar evengoed aansluitend op de zondagsviering. Hou in dat laatste geval zeker rekening met de aanwezigheid van de dopelingen zelf of andere kinderen uit de gezinnen in de viering en tijdens de catechese (kinderwoorddienst, kinderkhoek, kinderopvang,...).*
- *Deze bijeenkomst is een ideale gelegenheid tot kennismaking van ouders, catechisten en doopheren. Maximale aanwezigheid is ideaal!*
- *Voor heel wat ouders is deze bijeenkomst een eerste kennismaking met de Kerk sinds lange tijd. Een hartelijke ontvangst is dus van groot belang. Schik de tafels en stoelen zodat de ouders onmiddellijk in groepjes van een 5-tal koppels kunnen plaatsnemen. Voorzie naamkaartjes of naamstickers voor de ouders en catechisten. Een drankje, een bloemetje, een plekje voor een eventuele luiervissel, ... maakt het geheel erg gastvrij!*
- *Het doel van deze bijeenkomst is stil te staan bij eigen geloofservaringen van de ouders: geloven is pelgrimerend in het leven staan, het is op weg gaan met Jezus. En misschien nog meer: ervaren dat Jezus – ondanks alles – met óns op weg gaat.*

1. KENNISMAKING

Materiaal: boekje voor de ouders, schrijfgerei

A. Verwelkoming (10')

Eén van de catechisten heet de ouders hartelijk welkom op de bijeenkomst en stelt de aanwezige catechisten en doopheren voor. Het verloop van de bijeenkomst wordt toegelicht.

B. Kennismaking in kleine groep (20')

In de **kleine groepen** (5-tal koppels) wordt een kennismakingsgesprek gevoerd in twee stappen:

1. Vertel aan elkaar wie je bent:
  - naam, woonplaats, voorstelling gezin, wie is de dopeling?
Wanneer en waar wordt het kindje gedoopt?

Geef de koppels nu enkele minuten de tijd om over de drie volgende vragen eerst bij elkaar af te stemmen. Daarna kunnen ze uitwisselen in groep.

- Vertel over een fijne reis, een wandeling of tocht die je samen hebt gedaan. Vertel waarom die jullie is bijgebleven.
2. Je kreeg als ouders reeds de kans om in de voorbije weken uit te wisselen met elkaar aan de hand van de gesprekskaartjes. Wat kwam in jullie gesprek vooral aan bod?
    - In wie of wat geloof je?
    - Kan je verwoorden wat jullie verlangen voor jullie kindje?

Catechisten en doopheren sluiten aan bij de groepjes. Hun rol is hier te luisteren naar wat de ouders vertellen en het gesprek aan de gang te houden. Ouders worden uitgenodigd om vanuit de ervaring van de geboorte en de eerste levensmaanden te verwoorden wat ze voor hun kind hopen en verlangen. Laat ruimte voor het verwoorden van vreugde en dankbaarheid om de geboorte maar evengoed voor woorden van twijfel of onzekerheid.

Het gesprek kan op een uitnodigende manier verdiept worden door kleine hulpvragen te stellen. Bijvoorbeeld: *'Kan je vertellen wat je bedoelt als je zegt dat je gelooft in je partner?', 'Waarom is de wetenschap voor jou zo wezenlijk?' 'Wat bedoel je als je zegt dat je in jezelf gelooft? Wat zegt dat over jou?', 'Heeft jouw geloof in de mens ook iets met vertrouwen te maken? Zou dat ook iets vertellen over het geloof in God?'*...

2. VERDIEPING

Materiaal: boekje voor de ouders, schrijfgerei, storyboard Emmaüsverhaal (download of via internetverbinding), laptop, scherm en geluidsversterking.

A. Het Emmaüsverhaal (15')

Deze verdiepende ronde begint in **grote groep**. Er wordt gewerkt met het Emmaüsverhaal: Lc. 24, 13-35. Het verhaal wordt verteld aan de hand van een storyboard.

Eén van de catechisten situeert vooraf het Emmaüsverhaal:

- een verrijzenisverhaal
- twee mannen zijn, ontmoedigd na de dood van Jezus, op weg
- gaandeweg ontdekken ze dat Hij leeft

Voor meer achtergrond: zie bijlage 1.

De storyboard van het verhaal wordt geprojecteerd. De ouders kunnen volgen in het boekje (waarin tekeningen van de belangrijke momenten in het verhaal ook staan afgedrukt) en eventueel op de stippellijnen noteren wat het bij hen oproept, waarover ze vragen hebben,...

Geef de ouders de kans een korte reactie te geven op het verhaal:

- Wat springt er voor jou uit?
- Wat raakt jou in het verhaal?
- Wat roept dat verhaal bij jou op?

B. Getuigenis catechist (10')

Eén van de catechisten vertelt getuigend hoe deze tekst voor hem/haar spreekt. (zie bijlage 1 en 2).

Ouders kunnen in het boekje iets noteren wat hen hieruit treft.

Volgende punten kunnen in dat getuigenis aan bod komen:

- **Emmaüs** staat symbool voor een openbaringsmoment: een moment waarop je (in) ziet wat werkelijk belangrijk is. Als gelovige is dat een moment waarop je (in)ziet dat Hij aanwezig is, een moment waarop je je realiseert dat Hij er altijd al was, ook al zien we dat niet altijd.
Kan je iets vertellen over zo een moment in je leven?

- **Jeruzalem** staat voor een wezenlijke Kerk-ervaring, een voorproef op het Rijk Gods. Jeruzalem is de stad van Vrede, waar mensen die 'Shalom' handen en voeten proberen geven. Wanneer heb je voor het eerst echt gevoeld dat je deel uitmaakt van de gemeenschap van gedoopten?
- Kan je iets vertellen over je eigen geloofsweg? Wat betekent voor jou gedoopt zijn, op weg gaan met Jezus? Hoe ervaar jij dat Jezus met jou meegaat? Op welke momenten ervaar je dat je door God geliefd bent?

C. Uitwisseling per koppel (15')

De koppels worden uitgenodigd **hierover onderling** verder uit te wisselen. Ze krijgen onderstaande vragen om eerst in stilte individueel voor te bereiden. Na een 5 tal minuten kunnen ze per koppel met elkaar in gesprek gaan.

- Wat raakt jou in het getuigenis? Waarom?
- In het verhaal gaat Jezus met de leerlingen mee, zelfs al gaan ze de verkeerde richting uit. Zijn er ook in jouw leven mensen die met jou meegaan, ook al ga je misschien de verkeerde weg op? Wie zijn dat?
- De leerlingen hebben Jezus onderweg ontmoet. Ook vandaag kunnen we Hem ontmoeten. Wat doet dat met jou? Op welke manier kan Jezus jou aanspreken? Heb jij Jezus al ontmoet? Hoe was/is dat?
- Wat is voor jou een 'Emmaüsmoment'? Herken je dat bij mensen om je heen? Of bij jezelf?
- Wat verwacht jij van 'Jeruzalem'? Wat verwacht jij van de Kerk, de gemeenschap van gedoopten? Wat verwacht je daar te zien, te ervaren?

D. Uitwisseling in kleine groep (15')

De koppels nemen opnieuw plaats in de **kleine groep** waarmee ze de bijeenkomst begonnen.

In het boekje staan verschillende korte getuigenissen van mensen die de betekenis van hun doopsel proberen verwoorden.

Nodig de ouders uit de getuigenissen te lezen en met elkaar uit te wisselen rond de vragen:

- Welke getuigenis spreekt je aan? Waarom?
Of wat verrast je?
- Herken je iets van wat zij vertellen in je eigen leven?
Of bij mensen uit je omgeving?

Opnieuw sluiten de catechisten aan bij de kleine groepjes om het gesprek te verdiepen. Hou hierbij rekening met de tips uit bijlage 2.

ANNELEEN VERTELT:

“Gedoopt zijn betekent voor mij een levenslang engagement waarbij ik de liefde van God mocht en nog steeds mag ontvangen. Ook is het een besef dat ik niet alleen ben op mijn levenstocht, maar dat ik deel uitmaak van een gemeenschap waarbij de Ander mij voorgaat.”

KAREN VERTELT:

*“Gedoopt.
Helemaal ondergedompeld in de liefde van God.
Hij voor altijd mijn grote Vriend.
Wat er ook gebeurt, in mij of rondom mij.
Opgenomen in zijn verbond met de mensen.
Samen onderweg naar zijn droom voor onze wereld.
Trouw aan zijn Naam ‘Ik zal er zijn’.”*

BRIGITTE VERTELT:

“Voor mij betekent “gedoopt zijn” een grote vreugde om een kind van God te mogen zijn. Het geeft mij vertrouwen dat God altijd bij mij is, in mij... en ook kracht omdat ik weet dat ik geliefd ben door Hem. God ziet ons zo graag dat Hij er steeds is voor ons. Gedoopt zijn betekent ook dat ik mag deel uitmaken van de grote christelijke familie. En dat doet mij deugd te weten dat vele anderen ook het geloof delen.”

PASCAL VERTELT:

"Ik ben verschrikkelijk jaloers op volwassenen die het geloof ontdekken. Na een lange zoektocht, een ontdekkingsreis via andere gelovigen, beseffen dat God jou reeds lang (van de moederschoot!) liefheeft. En dan beslissen om op dat Liefdesaanbod 'JA' te zeggen en je laten dopen.

Wat een sterke ervaring moet dat zijn. Maar als kindgedoopte heb ik natuurlijk net hetzelfde ontdekt, maar dan in omgekeerde volgorde. Hij ziet me graag als een moeder, en blijft als een vader naast mij als het minder gaat."

JONATHAN VERTELT:

Door mens te worden in Jezus werd Gods liefde voor de mensen ten volle zichtbaar.

Door mijn doopsel voel ik mij geliefd door God en krijg ik draagkracht om aan het proces van menswording mee te werken: Gods liefde zichtbaar maken in de wereld.

Jezus Christus is daarin mijn bron en voorbeeld. Medechristenen zijn bemoedigende supporters.

3. GEBED

*Er staat een icoon met een kaars in de ruimte.
De lucifers liggen klaar*

Mogelijkheid I (10')

Leer het Taizé-refrein (zie verder) aan.

Een catechist nodigt alle ouders nu uit het rustig te maken en zich klaar te maken voor een gebedsmoment. Samen tot gebed komen vraagt immers dat men kan open komen voor God die aanwezig is.

Iedereen keert zich naar de icoon. Gebruik je de "vriendschapsicoon", maak de ouders dan even attent op wat er hierop te zien is: Jezus zijn arm legt op onze schouder. Hij wil met elk van ons op weg gaan.

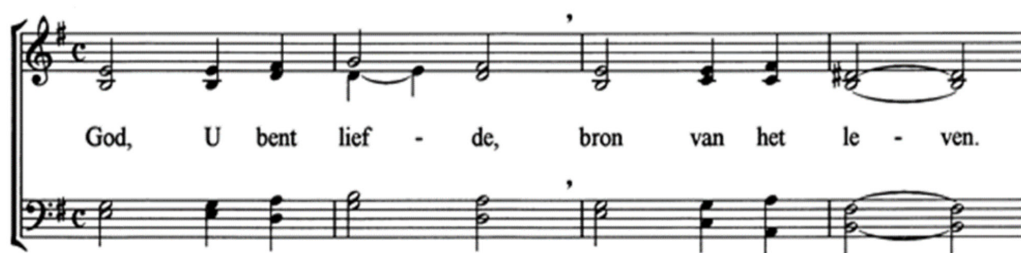
Eén van de ouders wordt gevraagd de kaars aan te steken.

De ouders kunnen nu individueel op een apart kaartje, dat is toegevoegd aan het boekje, noteren:

Ik bid voor mijn kindje dat

- Begin van het gebed: na het kruisteken spreekt één van de catechisten spreekt een eenvoudig inleidend gebed uit.
- De ouders krijgen de kans om ofwel luidop te bidden voor hun kindje (wat ze noteerden) ofwel het kaartje bij de icoon te leggen.
- Tussen elke bede wordt een refrein gezongen.

- Afsluitend wordt samen het Onzevader gebeden.

Mogelijkheid 2:

Een catechist leidt in:

In de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest. **Amen**

Dagelijks worden kinderen geboren, overal ter wereld. We staan er nauwelijks bij stil, tot het ons zelf overkomt. Dan wekt een kind in ons de verwondering om het leven en om Gods goedheid. We willen nu Gods zegen vragen over de kinderen die binnenkort gedoopt worden en over de ouders hier aanwezig.

Vader in de hemel,
klein en kwetsbaar wordt een kind geboren
en aan mensen toevertrouwd.
Verwonderd staan wij stil bij het nieuwe leven:
hulpeloos en broos en toch rijk aan beloften.
Zo klein, - zo groot zijn wij,
want wij gaan U ter harte.
Wij vragen U:
help deze ouders elke dag te doen
wat het levensgeluk van hun kinderen ten goede komt.
Wees hen nabij
op weg naar het doopsel van hun kindje.
Maak hen sterk door uw genade
om het geloof dat ons bezielt door te geven.
En laat hun kind een bron worden van vreugde
in het gezin waar het mag opgroeien
en voor de velen die het zal ontmoeten.
Door Christus onze Heer.
Amen

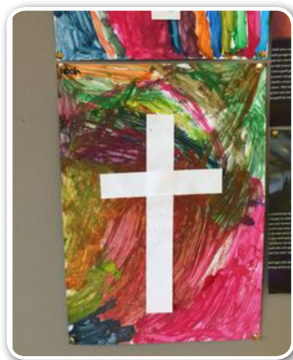
Afsluitend wordt samen het Onzevader gebeden.

4. TIPS VOOR THUIS

Overloop met de ouders de tips voor thuis: het kan hen helpen verder toe te groeien naar het doopsel toe.

Op weg naar het doopsel van je kindje geven we graag nog enkele tips mee die je kunnen helpen je samen verder voor te bereiden:

- Geef je kindje elke avond, voor het slapengaan, een kruisje en zeg: *"God zegene je en God beware je"*
- Maak voor het begin van de maaltijd het even stil en maak samen traag en rustig een kruisteken: *"In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest"*
- Maak op een creatieve manier zelf een kruisje, samen met de andere kinderen. Dat kan in hout, papier, karton, gips, ... En breng dit mee naar de zegening van je kindje. Je kruisje wordt dan gezegend. Geef het een mooie plaats in huis.

- Maak een kleine gebedshoek in huis: een kaarsje, het kruisje, een kinderbijbel, een bloemetje, een palmtak... Het helpt je om God ook echt thuis te laten zijn in jullie huis!
- Knutsel met de andere kinderen van je gezin een gebeds dobbelsteen.
- Op de website huisliturgie.graagsamen.be vind je heel wat inspiratie en impulsen om het leven thuis, samen met de kinderen, dieper, krachtiger en mooier te maken.
- Het lucaskwartet is een speelse manier om verhalen uit het Lucas-evangelie te leren kennen. Een aanrader om te spelen met de andere kinderen in het gezin. <https://www.kerknet.be/ccv-partner-christelijk-vormingswerk/artikel/het-lucaskwartet>

VOORBEREIDING VAN HET GETUIGENIS BIJ HET EMMAUSVERHAAL

HET EMMAUSVERHAAL LC. 24, 13-351

Twee van de leerlingen gingen op weg naar Emmaüs, een dorp dat zestig stadiën van Jeruzalem verwijderd ligt. Ze spraken met elkaar over alles wat er was voorgevallen.

Terwijl ze zo met elkaar in gesprek waren, kwam Jezus zelf naar hen toe en liep met hen mee, maar hun blik werd vertroebeld, zodat ze Hem niet herkenden.

Hij vroeg hun: 'Waar lopen jullie toch over te praten?'

Daarop bleven ze somber gestemd staan.

Een van hen, die Kleopas heette, antwoordde: 'Bent U dan de enige vreemdeling in Jeruzalem die niet weet wat daar deze dagen gebeurd is?'

Jezus vroeg hun: 'Wat dan?'

Ze antwoordden: 'Wat er gebeurd is met Jezus van Nazaret, een machtig profeet in woord en daad in de ogen van God en van het hele volk. Onze hogepriesters en leiders hebben Hem ter dood laten veroordelen en laten kruisigen. Wij leefden in de hoop dat Hij degene was die Israël zou bevrijden, maar inmiddels is het de derde dag sinds dit alles gebeurd is. Bovendien hebben enkele vrouwen uit ons midden ons in verwarring gebracht. Toen ze vanmorgen vroeg naar het graf gingen, vonden ze zijn lichaam daar niet en ze kwamen vertellen dat er engelen aan hen waren verschenen, die zeiden dat Hij leeft. Een paar van ons zijn toen ook naar het graf gegaan en troffen het aan zoals de vrouwen hadden gezegd, maar Jezus zagen ze niet.'

Toen zei Hij tegen hen: 'Hebben jullie dan zo weinig verstand en zijn jullie zo traag van begrip dat jullie niet geloven in alles wat de profeten gezegd hebben? Moest de Messias al dat lijden niet ondergaan om zijn glorie binnen te gaan?'

Daarna verklaarde Hij hun wat er in al de Schriften over Hem geschreven stond, en Hij begon bij Mozes en de Profeten.

Ze naderden het dorp waarheen ze op weg waren. Jezus deed alsof Hij verder wilde reizen. Maar ze drongen er sterk bij Hem op aan om dat niet te doen en zeiden: 'Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde.'

Hij ging met hen mee en bleef bij hen. Toen Hij met hen aanlag voor de maaltijd, nam Hij het brood, sprak het zegengebed uit, brak het en gaf het hun.

Nu werden hun ogen geopend en herkenden ze Hem.

Maar Hij werd onttrokken aan hun blik.

Daarop zeiden ze tegen elkaar: 'Brandde ons hart niet toen Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?'

Ze stonden op en gingen meteen terug naar Jeruzalem, waar ze de elf en de anderen aantroffen, die tegen hen zeiden: 'De Heer is werkelijk uit de dood opgewekt en Hij is aan Simon verschenen!' De twee leerlingen vertelden wat er onderweg gebeurd was en hoe Hij zich aan hen kenbaar had gemaakt door het breken van het brood.

ACHTERGRONDINFO

Het verhaal van de leerlingen, op weg naar Emmaüs is een verrijzenisverhaal. Het verhaal vertelt in detail hoe de leerlingen de verrezen Jezus hebben herkend: in de Schrift en in het breken van het brood.

1. Onderweg van Jeruzalem naar Emmaüs

- Twee leerlingen, Kleopas en een andere leerling, zijn onderweg van Jeruzalem naar Emmaüs, weg van de gruwelijke gebeurtenissen die daar in de laatste dagen hebben plaatsgevonden. Het evangelie van Lucas is helemaal opgebouwd als een lange tocht naar Jeruzalem, de plaats waar alles tot vervulling komt. De leerlingen volgen hier de tegenovergestelde richting. Ze gaan terug naar hun oude leven, vóór ze Jezus leerden kennen.
- Op die weg blijken ze niet alleen te zijn: de verrezen Christus komt bij hen en gaat met hen mee. De leerlingen herkennen Hem niet. Hij vraagt en luistert naar hun verhaal. Ze vertellen Hem hun diepe ontgoocheling: Jezus, op wie ze zoveel vertrouwen hadden gesteld is op een schandelijke, vernederende manier gedood: aan een kruis. Hun hoop op redding van Israël is uiteengespat. Daarenboven is Jezus' lichaam verdwenen, vrouwen vertellen dat Hij leeft. De leerlingen zijn ontredderd, begrijpen er niets van.

2. De Schrift wordt ontsloten

- Het keerpunt in het verhaal komt er vanaf het moment dat Christus zegt: 'Hebben jullie dan zo weinig verstand en zijn jullie zo traag van begrip dat jullie niet geloven in alles wat de profeten gezegd hebben?'
- Gaandeweg opent Jezus hen de ogen voor de betekenis van de Schrift en de betekenis van zijn dood en verrijzenis: Hij is de vervulling van de Schrift.
- Bij de twee leerlingen ontstaat een barst in de muur van het ongeloof en de teleurstelling. Later zullen ze inzien: "Brandde ons hart niet toen Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?"

3. Maaltijd in Emmaüs

- De leerlingen dringen aan dat Hij bij hen zou blijven: hun verlangen naar bevrijding en perspectief is gewekt.
- Tijdens de maaltijd, het breken van het brood, herkennen ze Hem als de Verrezenen. De schellen vallen hun als het ware van de ogen. Het is een openbaringsmoment: hun verdriet en ontmoediging verandert in een dynamiek van vreugde en perspectief.

4. Terug naar Jeruzalem

- De toekomst breekt open: eens de leerlingen Christus werkelijk hebben ontmoet willen ze hun vreugde delen met de andere leerlingen. Ze gaan onmiddellijk terug naar Jeruzalem.
- Daar ontdekken ze dat ze de verrijzeniservaring delen en van daaruit verenigd zijn. De Verrezen Christus brengt hen samen.

Vragen die kunnen helpen bij de voorbereiding van het getuigenis:

Probeer ter voorbereiding van het getuigenis stil te staan bij enkele van onderstaande vragen: hoe raakt het verhaal aan jouw eigen leven. Het getuigenis komt het meest tot zijn recht als je eenvoudig en onbevangen vanuit je eigen (geloofs)leven spreekt, zonder te moraliseren. Probeer iets te vertellen van het vuur van Liefde dat in jou leeft.

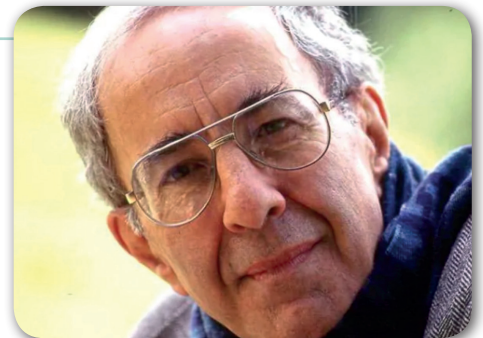
- **Jezus is bij de leerlingen, ook al herkennen ze Hem niet.**
  - Heb je die ervaring soms ook: dat je ogen kijken maar niet zien, dat je Hem zo moeilijk kunt op het spoor komen?
  - Voelde jij je al gedragen in momenten van pijn of verdriet? Wie draagt jou als het er echt op aankomt?
  - Doen ouders niet hetzelfde voor hun kinderen: ze gaan met hun kinderen mee, ook al beseffen zij dat niet?
  - Heb jij dat al ervaren: dat Christus in jouw leven komt op momenten van ontgoocheling, verdriet of gemis?
- **Waar/wanneer ontmoet jij de verrezen Christus?**
  - Hoe heb jij Jezus leren kennen?
  - Ontmoet je Hem in de Schrift? Welke rol speelt de Schrift in jouw leven?
  - Wat betekent de eucharistie voor jou?
- **Wat betekent het doopsel voor jou?**

Misschien kunnen volgende woorden van Henri Nouwen je ook verder op weg helpen:

*“We kunnen ons afvragen: wie ben ik?
Wat is mijn identiteit?
Je kan zeggen: ‘Ik ben wat ik doe’, want ik doe veel goede dingen. Maar als ik ouder word, kan ik steeds minder doen.*

*Je kan ook zeggen: ‘Ik ben wat anderen over me zeggen’.
Mensen kunnen lovend over mij spreken, maar evengoed kunnen mensen kwetsende woorden spreken.
Je kan ook zeggen ‘Ik ben wat ik heb’: gezondheid, bezit, vrienden... Maar kan ik dat alles niet kwijt geraken?
Ons doopsel maakt ons tot wie we werkelijk zijn: een geliefde zoon of dochter van God.
Hij heeft ons het eerst en onvoorwaardelijk lief.”*

(naar Henri Nouwen)

ENKELE BASISHOUDINGEN IN DE VERKONDIGING

In het nieuwe *Directorium voor de Catechese* (2020) worden drie grondhoudingen voor de catechist(e) vooropgesteld. We voegen hieraan graag nog een vierde element aan toe en komen zo tot 4 grondhoudingen die voor catechisten in de dooppastoraal van groot belang zijn:

1. de catechist is **getuigend**
2. de catechist is **barmhartig**
3. de catechist gaat **in dialoog**
4. de catechist nodigt uit tot **onderscheiding**

I. De catechist is getuigend

Catechist zijn is een roeping, het is een zending, een missionaire bezigheid. Catechisten zijn geroepen om het evangelie te verkondigen, om te getuigen van hun geloof. Enkele aandachtspunten hierbij:

- **Persoonlijk:** In het vertellen van dingen over het geloof mag je helemaal jezelf zijn. Laat vooral duidelijk worden dat het Bijbelse verhaal met jou en jouw leven te maken heeft (en dat je ook niet op alle vragen antwoord hebt trouwens). Mensen zijn vandaag de dag vaak erg nieuwsgierig naar verhalen uit de privé-sfeer. Wie is God voor jou? Hoe is dat zo gekomen? Hoe heeft je geloof in God jou in moeilijke omstandigheden geholpen? Wat is het diepste geheim van jouw leven? Wie draagt jou als het er echt op aankomt? Wie is Jezus voor jou persoonlijk?
- **Kwetsbaar:** Daarbij hoeven we, als we iets vertellen over het geloof, niet op onze tenen te lopen. Juist niet. Vertel het maar heel gewoon, ook al is het stuntelig. Ook ben je zelf nog heel zoekend. Juist als je 'gewoon mens' bent in je verhaal, stel je je kwetsbaar op, dan ben je 'echt'. Dat voelt de ander en dat geeft juist ruimte en openheid. Je mag helemaal overtuigd zijn van de waarheid van het christelijk geloof maar een houding van 'ik heb de waarheid in pacht' is heel wat anders. Dat stoot af. De waarheid is Jezus Christus, maar onze zoektocht om Hem te vinden blijft altijd een zaak van vallen en opstaan.
- **Getuigen ≠ overtuigen:** Probeer ook niet te 'overtuigen', maar spreek voor en vanuit jezelf: hoe heb jij God/Jezus leren kennen? Wat betekent Gods liefde voor jou? Hoe beleef jij het doopsel als een fundament voor jouw leven als mens en gelovige? Wat verandert het geloof voor jouw manier van leven? Waarom is de geloofsgemeenschap voor jou belangrijk? Wat heb jij aan de samenkomsten met andere christenen? ...

- **Geen normen en waarden, maar relatie:** Hoed je ervoor te gaan moraliseren. Vele mensen hebben een vrij beperkt beeld van de christelijke traditie, alsof het in de eerste plaats gaat om een geheel van 'christelijke waarden en normen'. Het spirituele en relationele fundament hiervan is vaak onbekend. Probeer over geloven te spreken als over een relatie: in het doopsel begint er een weg van vertrouwen, vriendschap, verbondenheid met Vader, Zoon en Geest ... Het komt er eerst op aan om open en ontvankelijk te worden voor het geschenk van Gods liefde, en Gods Geest in ons aan het werk te laten.
- **Geloof ≠ kennis:** Wekt je getuigenis ontvankelijkheid en interesse, dan komen er misschien vragen waarop je niet meteen een antwoord weet. Over het lijden in de wereld, bijvoorbeeld. Of over geloof en wetenschap. Je hoeft niet op alle vragen een antwoord te hebben. Geloven is iets anders dan kennen of weten.

2. De catechist is barmhartig

De manier waarop je spreekt of getuigt zou op zelf een getuigenis van barmhartigheid en vriendelijkheid moeten zijn. Getuigen van je geloof begint immers niet met woorden, maar met een manier van omgaan met andere mensen, die getuigt van waarachtige gastvrijheid, vriendelijkheid (cf. Fil 4, 5: 'Uw vriendelijkheid moet bij alle mensen bekend zijn') en oprechte interesse in de persoon van de ander die je wil ontmoeten.

- **Niet met demper, niet met luidspreker:** het getuigenis van de catechist mag niet met een demper, maar ook niet met een luidspreker gebeuren. Niet met een demper: het zou verkeerd zijn te zwijgen over de kern van ons geloof, uit angst om de ouders te bruuskieren. Getuigen doe je ook niet met de luidspreker, door mensen te overdonderen met iets waar zij misschien niet aan toe zijn.
- **Welwillend:** Het uitgangspunt van het gesprek is daarentegen een grote vriendelijkheid en welwillendheid tegenover de ouders van de dopeling. We mogen ervan uitgaan dat Gods Geest al aan het werk is, in ons leven én in het leven van de mensen met wie we in gesprek gaan. De (doop)catechist zal erop uit zijn tekenen van Gods handelen te ontdekken in het hart van de ouders, ook als zij zich niet expliciet bekennen tot het geloof of de Kerk.
- **Verdiepend:** Probeer in te spelen op alles wat kan leiden tot een verdieping van het gesprek: wat vinden de ouders echt belangrijk, waar zijn ze bezorgd over, wat verwachten of verlangen ze voor hun kinderen? Verwachten ze daarbij iets van God, van de kerkgemeenschap, van hun familie? Dat ze dat verlangen misschien verwoorden in een niet-kerkelijke of niet-gelovige taal, is niet erg. Het is al heel mooi dat ze, door de uitnodigende houding van de catechist, ertoe gebracht worden dat verlangen onder woorden te brengen.

- **Geen toegangsexamen:** de doopcatechist zal proberen een sfeer te scheppen waarin de ouders zich veilig voelen, waar ze ook hun twijfels en onzekerheid kunnen uitspreken. Absoluut te vermijden is dat het gesprek ervaren wordt als een soort toegangsexamen voor het doopsel.
- **Wel gericht op onderscheiding:** de catechist zal de ouders uitnodigen om tijd te nemen om hun vraag verder te verdiepen en te onderscheiden, en om af te wegen of ze het traject van voorbereiding op het doopsel willen gaan. Het is juist omdat we de vraag van de ouders au sérieux willen nemen, dat we hen uitnodigen verder te onderscheiden, en niet zomaar onnadenkend keuzes te maken. De thuisimpulsen bieden de nodige ondersteuning daarbij.

3. De catechist gaat in dialoog

- **Tweerichtingsverkeer:** Een dialoog veronderstelt dat er door beide partijen goed geluisterd en eerlijk gesproken wordt. Het is dus te vermijden dat de catechist voortdurend aan het woord is, en dat de ouders alleen maar moeten luisteren. Maar de ouders mogen wél verwachten dat de catechist zelf kan verwoorden waarom hij/zij gedoopt is en christen is. Andersom zal de catechist een veilige ruimte scheppen waarin de ouders zichzelf in alle eerlijkheid kunnen uitspreken. Via woord en wederwoord komt er gaandeweg verdieping tot stand.
- **Voeling krijgen:** Probeer in het gesprek voeling te krijgen met de mensen voor je: wat is hun levenssituatie? Wat houdt ze bezig? Hoe open staan zij voor het geloof? Dat laatste behoedt voor onrealistische verwachtingen en helpt om de juiste aansluiting te vinden. Je kunt niet verwachten dat iemand die een negatieve kijk heeft op de Kerk of het geloof, opeens zijn of haar mening zal veranderen.
- **Ruimte geven:** Geef ruimte aan de ervaringen van de ouders bij de geboorte van hun kind(eren). Deze kunnen positief zijn en getuigen van gevoeligheid voor dankbaarheid, voor het ondoorgrondelijke mysterie van het leven, maar ook soms negatief (angst voor de nieuwe verantwoordelijkheid, moeilijke ervaringen bij of na de geboorte ...). 'Wat betekent het voor jou om 'mama' of 'papa' te worden? Brengt dat iets teweeg? Verandert het iets in de onderlinge relatie?
- **Catechese ≠ ministerie van defensie:** Kruip niet in het defensief als je lacherige of kritische reacties krijgt. Mensen reageren soms vanuit negatieve ervaringen met de Kerk. Die kan je niet zomaar omkeren met 'discussie'. Vermijd dus discussies over 'hete kerkelijke hangijzers'. Geef eventueel aan dat je daar op een ander moment over wil praten.

